

og sælger det, da Haussen kommer. Der er ingen Forskel. Det er den Forretning, som man her søger at forsvare, og det er den Forretning, som jeg mener, der var god Grund til ligesom andre Spekulationsindtægter at inddrage under Indtægt, ikke under Formue.

Til Slutning forbaavsedes det ærede Medlem over, at jeg ikke vilde være med til at henhøre Formueforøgelse ved Salg af Malerier under denne Lovbestemmelse. Jeg vil herom først bemærke til det ærede Medlem, at der er den Forskel, at Malerier i Øjeblikket aldeles ikke er skattepligtig Formue. Det ærede Medlem skulde betænke, at vi derigennem gør to Forandringer, vi regner pludselig ogsaa Malerier med til Formue, hvad vi ikke før har gjort. Jeg kan tilføje, at det forekommer mig, at der ikke er videre Grund til at besvare det ærede Medlems Henstilling i saa Henseende, idet hans Stilling jo er den: Jeg vil overhovedet ikke være med til, at Indtægt, skabt ved Formueforøgelse, betragtes som Indtægt. Men hvis man nu gjorde det, fortsætter det ærede Medlem, kunde saa ikke Malerier komme med? Lad os da vente, til det ærede Medlem er gaaet med til det første, saa skal jeg forhandle med ham om det andet.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moesgaard-Kjeldsen: I Anledning af den relative Kompliment, som det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (*Korsgaard*) gjorde mig i sin sidste Replik, maa jeg sige et Par Ord. Jeg kan desværre ikke modtage hans Anerkendelse, thi det ærede Medlem udtalte jo, at hvad jeg havde sagt, var et Udtryk for, at jeg havde opgivet Lovforslaget i den Form, i hvilken det er fremsat af den højtærede Minister. Det passer ikke. Jeg søgte kun at belyse, at der efter min Opfattelse er et Hul i den Skattelovgivning, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (*N. Neergaard*) roste saa stærkt i Gaar. Jeg synes nemlig, at enhver Formueforøgelse, konstateret ved Salg, burde blive skattepligtig i det Aar, i hvilket Salget har fundet Sted. Jeg kalder det et Hul, at man har denne Formueomlægning, uden at den derved forøgede Indtægt behandles som skattepligtig Indtægt. Naar jeg er kommet til det Standpunkt, mener jeg at kunne gaa videre og sige, at med

Hensyn til den Omlægning, som vedrører Aktier og Obligationer, nærer jeg slet ingen Betænkkelighed overfor Selskaber, som paa en eller anden Maade har søgt at konsolidere sig meget stærkt, eller som maaske har konsolideret sig, for at en Aktionær ikke skulde komme ind under Merindtægtsskatten med større Beløb end ellers. I saa Henseende har jeg heller ikke megen Medlidenhed. Derimod er der Anledning til at nære Betænkkelighed overfor dem, som har handlet med faste Ejendomme, Landbrug, Forretninger, Fabrikker. For deres Vedkommende mener jeg, der maa kunne findes en Form, maaske en Undtagelsesbestemmelse, som kan udtrykkes i Betænkningen, saaledes som det er blevet sagt, eller indføres i Loven. Jeg har endvidere søgt at belyse, at Skatteevnen hos de vedkommende er til Stede, saa Spørgsmaalet bliver ikke, om de kan bære Skatten eller ikke, der bliver kun Tale om et Retfærdighedshensyn, om den finansielle Virkning af Skatten. I saa Henseende kan jeg altsaa ganske dele den højtærede Finansministers Anskuelse.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: At den højtærede Finansminister, da han fremsatte sine Skatte-lovforslag i September 1917, betragtede Lovforslaget om Tillæg til Indkomst- og Formueskat som et selvstændigt Forslag og ikke som et Supplementforslag til Merindkomstskatten, bevises ved, at han anslog Indtægterne deraf til 60 Millioner. Som Følge af en Forhandling mellem Ministeren og mig under Lovforslagets første Behandling var det, at han gav Til-sagn om og fremkom med Lovforslag om Merindtægtsskatten, men saaledes laa Sagen ikke, da Lovforslaget blev fremsat. Dernæst skal jeg om det andet historiske Punkt bemærke, at det forholder sig, som jeg har sagt. Landstinget gjorde Modstand mod den foreslaaede Forhøjelse af Ejendomsskylden, lige indtil de Omstændigheder indtraadte, som jeg før kort refererede.

Hvad endelig Udsigterne til at komme overens om Skatten paa Formueforøgelse, konstateret ved Salg, angaar, saa er der naturligvis altid en saadan Udsigt under en Forhandling. Naar de Grundsynspunkter, som er blevet gjort gældende af mig, da jeg havde Ordet første Gang, bliver til-